

Ирина, която въ историята се споменува и като съуправителка, и затова ликътъ ѝ е изписанъ на българскитѣ монети, които били ковани въ царуването ѝ.⁷⁷ Царь Шишманъ II сѣщо царувалъ подѣ регентството на майка си Ана, която заедно съ него била детронирана и изпждена.⁷⁸ Споредѣ българското обичайно право владѣтельтъ могълъ да бжде малолѣтенъ; до неговото пълнолѣтие управлявали държавата намѣстницитѣ му, които въ една народна пѣсенъ се наричатѣ крало̀ве⁷⁹.

Законнороденъ. Българскитѣ владѣтели трѣбвало да е роденъ въ законенъ бракъ. Кедринъ говори, че царь Самуилъ ималъ незаконнороденъ синъ. Акрополита извѣстява, че незаконнородената дѣщеря на царь Иванъ Асѣна II, Мария, била омжжена за Теодора, братъ на епиротскитѣ владѣтели Ангелъ.⁸⁰ Въ българската история нищо не се споменува за правата и положението на незаконнороденитѣ дѣца на българскитѣ владѣтели и изрично не се споменува, да ли тѣ имали право и могли да наслѣдятъ владѣтелската власть. Обаче отъ извѣстието на Кедрина, че царь Иванъ Владиславъ нито убилъ, нито пѣкъ ослѣпилъ незаконнородения синъ на царь Самуила⁸¹, може да се заключи, че той нѣмалъ еднакви права съ неговитѣ законнородени братя и не могълъ да претендира за владѣтелската власть, защото, въ противенъ случай, царь Иванъ Владиславъ щѣше и него да убие или ослѣпи, както постѣпилъ съ най-стария синъ на убития царь Гавриилъ Романъ.

⁷⁷ Ibid. 79.

⁷⁸ Cantacuz. I, 458, 459.

⁷⁹ Народни умотворения, Мсб. III, 20.

⁸⁰ Асрор. 44.

⁸¹ Cedr. II, 468.